

Sagens første Behandling i Folketinget fremsatte Anskuelse.

Endvidere er Mindretallets Bestræbelser gaaede ud paa at forme Lovens Bestemmelser, saaledes at Lovene kommer til at virke, *som en Ægteskabslov bør virke, nemlig ægteskabsbevarende*. Man har saaledes navnlig foreslaaet Varsomhed med Hensyn til Bestemmelser, der tager Sigte paa Separation og Skilsmisse.

Ud fra de samme Motiver har man stillet Forslag, hvorved ogsaa Lovfæstes en nu bestaaende Praksis, der vil kunne bevirke, at Ægtefæller ef-

ter et, to, ja, maaske flere Aars Separation genoptager Samlivet, hvorved Separationen falder sammen, mens det nye System ofte vil medføre, at den skyldige Ægtefælle umiddelbart efter en Skilsmisse indgaar et nyt og overilet Ægteskab uden at have haft den fornødne Betænkningstid. Det maa efter Mindretallets Mening være Hensynet til den uskyldige Ægtefælle, der maa være bestemmende. Hensynet til den skyldige, og hvad der maatte være det mest opportune for dem, bør ikke være normgivende her.

Mindretallet advarer mod Pøgf. 6

—7, der vil medføre et vidtdrevet Ægtepagtsystem, og dette vil ikke mindst gaa ud over Kvinderne, hvem Lovregelen netop gaar ud paa at ville beskytte. Lovregelen beskytter kun mod Salg og Pantsætning imod den anden Ægtefælles Samtykke, men derimod ikke mod almindelig Gældsstiftelse, saaledes at, der trods Bestemmelsen baade vil kunne gøres Udlæg i Ejendommen, og denne vil kunne sættes til Auktion, uden at Ægtefællen vil kunne sætte sig derimod.

(Fortsættes.)

INDKALDELSE

til

den internationale Kvinde-Valgrets-Alliances 8. Kongres i Madrid, Spanien, 2.—8. Maj 1920.

Den internationale Kvindevalgretsalliances Tillidsmænd indkalder herved Alliancens seks og tyve nationale Led til at sende Repræsentanter til den 8ende internationale Kongres i Madrid, Spanien, fra 8.—20 Maj 1920.

De tilsluttende nationale Kvinde-Stemmerets-Organisationer fra Australien, Belgien, Bulgarien, Canada, Kina, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Ungarn, Island, Italien, Nederlandene, Norge, Portugal, Rumænien, Rusland, Serbien, Syd-Afrika, Sverige, Schweiz samt Amerikas forenede Stater er berettigede til tolv Delegerede, og de østrigske, bøhmiske og galiziske Organisationer til to Delegerede. Anmodninger om Deltagelse vil komme fra de nationale Stemmerets-Organisationer i Argentina, Cuba, Spanien og Uruguay.

En særskilt Indbydelse til at deltage sendes til alle Verdens Regeringer. Organisationer indenfor de enkelte Nationer, som sympatiserer med vor Bevægelse, indbydes til at lade sig repræsentere. — Særligt indbudte Delegerede ventes ogsaa fra Birma, Kina, Indien, Japan og Tysk-Ostindien. Alle, ligegyldigt af hvad Race, Nation, Tro eller Fødsel, som tror paa den kvindelige Borgers Ret til at beskytte sine samfundsmæssige Interesser gennem Stemmeretten, indbydes til at give Møde.

Siden den sidste Kongres, der afholdtes i Budapest i 1913, har Verdens største Krig ødelagt Jordan. Ud af dens grusomme Sorger og Rædsler har mange Nationers Kvinder hævet sig frem til politisk Frigørelse. De sidste syv Aar har været Vidne til Kvindevalgrettens Sejr i ikke mindre end seksten Lande. I Østrig, Belgien, Bøhmen, Britisk Østafrika, Kanada, Danmark, Tyskland, Storbritannien og Irland, Holland, Ungarn, Island, Jamaica, Polen, Birma, Rusland og Sverige har Kvinderne helt eller delvis vundet politisk Frihed, og i Amerikas forenede Stater er Arizona, Nevada, Montana, New York, Syd-Dakota, Oktahama, Texaas, Arkansas og Michigan føjet til de Stater, som har givet fuld og lige Stemmeret til Kvinder. Lovændringen er vedtaget i begge Kamre og er bleven ratificeret af 22 af de nødvendige 36 Stater. Denne Retfærdighedens Triumf er sikkert et af de mest afgjorte og varige synlige Resultater af Verdenskrigen.

Kvinderne sørger over, at deres politiske Frihed er kommen til dem gennem andres Lidelser; men de glæder sig over, at den er der. Aldrig mere skal Anstrengelser spildes i Kampen for at sikre Kvinder den ansvarlige Borgers Ret. Tvertimod — udstyret med nye Rettigheder og ny Magt staar de nu frit og kan bruge Hjerter og Hænder til de store Problemer i deres nationale Liv.

Er vort Arbejde da til Ende? Eller skal vi fortsætte, til Kvinder i *alle* Lande ligeledes er frigjorte? Er Kvindernes Frigørelse nu fuldstændig, eller er der endnu andet Arbejde, der skal udrettes, før det er naaet? Kalder Verdens Kvinder os til videre Tjeneste, som tvinger os til at fortsætte?

Disse alvorlige Spørgsmaal maa vi stille os selv, og vi skal stille dem i et romansk Land, saaledes at Evangeliet om vor Tro paa Kvinder kan lyde, hvor det kræves.

Kammerater i Stemmeretsarbejdet i alle Lande! Kom! Send Eders Delegerede til den store Kongres i Madrid, saa at vi samlede kan høre vor Bevægelses glimrende Historie siden vi sidst mødtes, og saaledes, at vi kan raadslaa sammen om, hvorledes vi bedst skal bruge vor nyvundne Magt til Gavn for alle Nationer.

CARRIE CHAPMAN CATT.